(2 Şubat 2018, Cuma)

Edward Said'in gündeme getirdiği şekliyle oryantalizm; bir ilim dalı olmaktan çok, sömürgeciliğe destek amacıyla oluşturulan ideolojik kurgudur.

Adı şarkiyatçılık da olsa, yalnızca temel coğrafi bir Şark - Garp ayrımını inceleyen farklarını tesbit eden bir ilim de değildir.

Ama bu kurgu, hayali de değildir. Bilim ve istatistikle desteklenen ve zihinleri oluşturmaya etki eden bir kurgudur. Bu kurgu; jeopolitik bilincin araştırma metinlerine, estetik, iktisat, sosyoloji, tarih, filoloji metinlerine dağılımıdır.

Aslına bakarsanız; araştırmaya dayalı buluş, filolojik yeniden yapılandırma, psikolojik çözümleme, manzara tasviri, sosyolojik tahliller gibi araçlarla Batının üstünlüğünü zihinlerde yer etmesini sağlayan, bu işlevi gören bir harp sanatıdır. Bu ince ve hileli sanat, sömürücülerin ana malzemesi olarak bugüne kadar iş gördü ve elan görmeye devam ediyor.

Cemil Meriç haklı olarakEdward'ın kitabını **Oryantalizm:** "Sömürgeciliğin Keşif Kolu" diye nitelendirmiştir.

Şarkiyatçılık bir yönüyle; modern siyasal-düşünsel kültürün sadece temsilcisi değil, önemli bir boyutudur.

Şarkiyatçılık/sömürünün öncü birliği, bizden beslemektedir. Bizim zaaflarımızdan, tembelliğimizden, kendimize yabancılaşmamızdan beslenmektedir.

Bilim, dil, felsefe, buluş, icat, teknoloji keşfini terk edenler, başkasının keşif kolunun hedefi

haline gelir.

Öncü birlik keşfini yapar ana merkeze bildirir, ana merkez/sömürü odağı, kendisine koordinatları belirlenmiş yere ölümcül silahlarıyla saldırır ve hedefini imha eder.

Görüldüğü gibi, askerî tabirler kullanarak anlatmaya çalışıyorum, çünkü mesele; kültürel, iktisadî, siyasî, ekonomik, bilimsel, jeopolitik… bir savaştır.